

ת"פ 67113/02/20 - מדינת ישראל נגד יצחק חי ביאזי, חסן עבד אלקאדר, שרון שיר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 67113-02-20 מדינת ישראל נ' שרון שיר

2.12.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. יצחק חי ביאזי

2. חסן עבד אלקאדר

3. שרון שיר

באת-כוח המאשימה: עו"ד שירה נתן (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם 3: עו"ד סלבה רודנקו (הסניגוריה הציבורית)

החלטה - בעניין הנאשם 3

בהמשך להחלטה התמציתית שניתנה במהלך הדיון מיום 1.12.2022, להלן נימוקי ההחלטה לדחיית בקשת הנאשם 3, שרון שיר (להלן גם - **הנאשם**), לפסילת משמיעת ההליך בעניינו.

כפי שיתואר להלן בתמצית, התנהלות הנאשם ובא-כוחו בהליך זה הייתה רצופה בהתעלמות מהחלטות בית המשפט. התנהלות זו הגיעה לשיאה בדיון מיום 1.12.2022, שבמהלכו נעשה כל ניסיון אפשרי כדי למנוע את שמיעת ההוכחות, שאמורה הייתה להתחיל בדיון זה. לאחר שהדבר לא צלח, ניהל בא-כוח הנאשם "פיליבסטר" כפי שיתואר בהמשך ואף הורה לנאשם לעזוב את בית המשפט, חרף החלטה מפורשת אשר קבעה כי הנאשם אינו ראשי לעזוב את בית המשפט. לאחר שכל הדרכים לביטול הדיון לא צלחו, עתר בא-כוח הנאשם לפסילת משמיעת התיק, בלי להציג עילת פסלות, וכן עתר לשחרר אותו מהמשך ייצוג הנאשם. בתום הדיון אף טען, כי בית המשפט הוא זה שמנע את שמיעת ההוכחות מאחר שהנאשם הסכים לשמיעתן בהיעדרו.

רקע ועיקרי ההליכים בהליך הנדון

כתב האישום

2. כתב האישום הוגש ביום 27.2.2020 נגד שלושה הנאשמים ותוקן (תיקונים טכניים) ביום 2.11.2020. עניינו של הנאשם 1 הסתיים בהסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום וגזר הדין בעניינו ניתן ביום 3.3.2022. בעניין הנאשם 1 עמוד 1

2. נמסרה הודעה על הסדר טיעון, שאף במסגרתה תוקן כתב האישום בעניין נאשם זה. בפתח הדיון מיום 1.12.2022 הוצג הסדר הטיעון ואף ניתנה הכרעת הדין בעניינו בהתאם להודאתו. להלן יובא תוכנו של כתב האישום בעניין הנאשם 3.

3. בהתאם לחלק הכללי של כתב האישום, כפי שתוקן ביום 2.11.2020, הנאשם 1 היה פקח בנייה במחלקת הפיקוח על הבנייה בעיריית ירושלים (להלן - העירייה) ובתפקידו זה היה אחראי על הפיקוח על הבנייה במספר שכונות במזרח ירושלים ובכלל זה גם לפעולות הבאות: איתור חריגות בנייה בדרך של עריכת סיורים יזומים בשטח וצילום החריגות, בדיקת תצלומי אוויר של האזור ובדיקת תלונות; זימון חשודים בעבירות בנייה לחקירה וחקירתם; הכנת חוות דעת למחלקה המשפטית בעירייה אשר כללו המלצות לסגירת התיק, להוצאת צו הריסה מנהלי או להגשת כתב אישום; עריכת טיוטות כתבי אישום והעברתן אל המחלקה המשפטית בעירייה; עדויות בבית המשפט לעניינים מקומיים כעד תביעה מרכזי בעניין עבירות בנייה; פיקוח על ביצוע צווי הריסה ועשיית פעולות אכיפה כאמור לעיל; טיפול באי ציות לגזרי דין, עריכת מעקבים בשטח ועשיית כל הפעולות האמורות בקשר לכך ובכלל זה, חקירת חשודים, המלצה להגשת כתבי אישום וכדומה.

תפקידו של פקח בנייה וביחוד בגזרה שעליה היה הנאשם מופקד התאפיין בחופש פעולה רחב בכל הנוגע לבחירת יעדי האכיפה, מועדי ביקור ותיעוד הפעולות בתיק הפיזי והממוחשב בעניין יעד מסוים ולכן הפיקוח על פקח הבנייה מצד הממונים עליו, היה מוגבל. חופש פעולה זה מאפשר לפקחים בין השאר, את המצבים הבאים: הבחנה בעבירת בנייה, אך הימנעות מתיעודה או מנקיטת פעולת אכיפה בעניינה; ביקור יזום ולעיתים תכופות ביעד מסוים או בדיקה יזומה של עבירות בנייה דווקא ביעד מסוים; הימנעות מהגעה אל יעד מסוים, למרות ידיעת הפקח על עבירות בנייה באותו מקום ועוד כיוצא באלו מצבים.

4. **האישום הראשון** עוסק רק בנאשמים 1 ו-2. בתמצית ייאמר, כי הנאשם 2 הוא אדריכל אשר עמד בראש משרד אדריכלים, שעסק בין השאר, בכתיבת תכניות אדריכליות ללקוחות שביקשו להגיש בקשות להיתרי בנייה כדי להכשיר בדיעבד חריגות בנייה. במסגרת תפקידו כפקח, טיפל הנאשם 1 בין השאר בתיקי עבירות בנייה של לקוחות משרדו של הנאשם 2 הגרים בגזרה שעליה היה ממונה במסגרת תפקידו. כתב האישום מתאר חמישה אירועים שבמהלכם פעל הנאשם 1 באופן פסול ובניגוד לדין בענייני של לקוחותיו של הנאשם 2.

5. **האישום השני** עוסק רק בנאשם 1 והוא נמחק במסגרת הסדר הטיעון בעניינו.

6. **האישום השלישי** עוסק בנאשמים 2 ו-3 (הנאשם הנדון). על-פי הנטען באישום זה, במהלך השנים 2015-2017 (להלן - התקופה) פעל הנאשם 3 כ"מאכער" (עסקן) בקרב תושבי ירושלים מהמגזר הערבי בתחום הטיפול בעבירות בנייה ובתחומי מינהל נוספים. הוא קיבל כספים מלקוחותיו, תושבי מזרח העיר ירושלים, אשר הם או בני משפחותיהם עברו עבירות בנייה וכן מלקוחות שנזקקו להיתרים שונים בתחום הבנייה עבור הסדרת ענייניהם מול הרשויות השונות.

הנאשם 3 השתמש בקשריו ובקרבתו אל הנאשם 1 וביכולתו להשפיע עליו ובאמצעותו על פעולות אכיפה שנוקטת מחלקת הפיקוח בעירייה. כמו כן, הוא הפנה לקוחות לעורכי דין, אדריכל ומהנדס וערך בירורים משפטיים שונים בבית המשפט ובקרב עובדי העירייה. הנאשם 3 היה ידוע ומוכר במזרח העיר כמי שיכול להביא לטיפול יעיל בהליכים הנוגעים לחריגות בנייה וזאת ובין השאר, בשל קשריו עם הנאשם 1, שאותם הציג ללקוחותיו. בהזדמנויות שונות התחזה נאשם 3 לעורך דין והציג ללקוחותיו הפוטנציאליים מצגי שווא בעניין הכשרותיו, ניסיונו המקצועי וקשריו. בשל מצגי השווא, לקוחות רבים התקשרו אליו ושילמו לו עשרות אלפי שקלים לשם טיפול בענייניהם.

הנאשמים 1 ו-3 הכירו במסגרת הפעילות המתוארת ובמקביל למערכת היחסים ביניהם שתתואר בהמשך, היו ביניהם יחסי חברות, אשר במסגרתה הללו השניים זה לזה כספים ונפגשו גם לבדם וגם עם בני משפחותיהם. הנאשם 3 אף סיפק לנאשם 1 טובות הנאה ובכלל זה, השיג עבורה לבנו של הנאשם 1, פעל לביטול קנסות של הרכבת הקלה לקרוב משפחה של הנאשם 1, השיג עבורו כרטיסים למשחקי כדורגל ועשה עבורו פעולות כספיות אצל נותן שירותי מטבע (כפי שתואר באישום הראשון בעניין הנאשם 1). במהלך התקופה הנדונה, במסגרת עבודתם, ייסדו הנאשמים 1 ו-3 קשר מושחת אשר התבטא בכך שהנאשם 1 טיפל כפקח באופן שיטתי, לאורך זמן ובמספר הזדמנויות רב בלקוחותיו של הנאשם 3, העביר לו מידע ונקט פעולות אשר שירתו אינטרסים עסקיים שלו וסייעו לו להגדיל את קהל לקוחותיו ולשמר אותם, כפי שיפורט להלן.

הנאשם 1, שהיה בעל סמכויות אכיפה ואף ניתן לו חופש פעולה רב בתפקידו כפקח, פעל בתקופה הנדונה בניגוד עניינים חריף תוך פגיעה בתפקידו כעובד ציבור, בטוהר המידות המתחייב אצל עובד ציבור ותוך פגיעה באמון הציבור במערכת אכיפת דיני הבנייה במזרח העיר ירושלים וברשויות המינהל. הדבר נעשה לכל הפחות בעשרות הזדמנויות, בדרכי הפעולה הבאות:

א. הנאשם 3 מסר לנאשם 1 מידע על חריגות בנייה בשכונות שבהן הנאשם 1 מילא את תפקידו כפקח, הציע לו לעשות פעולות אכיפה בעניינן ולחלופין ביקש ממנו להימנע מפעולות אכיפה בעניינן וכל זאת בהתאם לאינטרסים הכספיים של נאשם 3. הנאשם 1 פעל בהתאם למידע שמסר לו הנאשם 3 ועשה פעולות אכיפה או נמנע מהן תוך התחשבות באינטרסים של הנאשם 3.

ב. נאשם 3 התקשר עם לקוחות שהיו להם חריגות בנייה ואשר הנאשם 1 זימן אותם לחקירה, תיאם את חקירתם בעירייה אצל הנאשם 1 וליווה אותם אל החקירה שערך הנאשם 1 כפקח. בכך הבטיח הנאשם 3 כי הנאשם 1 יידע שמדובר בלקוח שלו וכן שכנע את הלקוח שהוא פועל למענו, כי הוא מקושר אל הנאשם 1 וכי ביכולתו להשפיע על פעולות האכיפה שיינקטו בעניינו בעירייה. הנאשם 3 אף איתר עבור הנאשם 1 עברייני בנייה שהיה קושי באיתורם. בדרך זו, עבודת הנאשם 1 נשאה פרי והוא הצליח בפעולות חקירה ואכיפה. במקרים מסוימים, פעולות התיאום נעשו ביוזמת הנאשם 1, אשר הנחה את הנאשם 3 אלו חשודים להביא לחקירה באופן שיהלום את האינטרסים הכספיים של נאשם 3.

ג. תוך כדי הטיפול של הנאשם 1 בתיקי עבירות בנייה, ביקש הנאשם 3 מהנאשם 1 לנקוט פעולות אכיפה מסוימות, כגון: צילום תמונות של העבירות בשטח, זימון חשוד לחקירה או לחלופין דחיית הביקור בשטח, ההשיית המלצותיו של הנאשם 1 למחלקה המשפטית וכיוצא בזה בהתאם לאינטרסים של הנאשם 3. הנאשם 1 נענה לבקשות

אלו במספר הזדמנויות.

ד. נאשם 1 העביר לנאשם 3 מידע פנימי שהיה ידוע לו מתוקף עבודתו בעירייה ואשר שירת את האינטרסים של הנאשם 3, לרבות תמונות מתיקי העירייה שהפיק הנאשם 1 מתוקף תפקידו כפקח, מידע על פעולות אכיפה מתוכננות וכן חלק עמו את הערכותיו לגבי פעולות משפטיות שתנקוט המחלקה המשפטית בעירייה בעניין לקוחותיו של הנאשם 3. מידע זה נועד לשרת את הנאשם 3 בהחלטתו אם להתקשר עם לקוח מסוים ולהתריע בפניו בדבר מהלכים צפויים מצד העירייה אשר יש להם השפעה על האינטרסים שלו.

ה. הנאשם 1 הבטיח לנאשם 3 כי ישתדל למענו ולמען אינטרסים שלו בקרב גורמים אחרים בעירייה, ובמקרים מסוימים אכן פעל כך. זאת לגבי תיקי עבירות בנייה מסוימים של לקוחותיו של הנאשם 3 או מקורביו, וכן בנוגע לתדמיתו של הנאשם 3 בעירייה. בתוך כך, בשנת 2017, התעוררו חשדות בקרב גורמים משפטיים בעירייה כי הנאשם 3 פועל בניגוד לחוק בכך שהוא מתחזה לעורך דין ומנסה להשפיע שלא כדין על עובדי העירייה ולהטות את שיקול דעתם במספר תיקים. לאחר שהדבר נודע לנאשם 1, הוא פעל מול הגורמים האמורים כדי להפיג את החשדות בעניין הנאשם 3, כך שהוא יוכל להמשיך בקשריו המושחתים עמו ובניסיונותיו להשפיע על עובדי ציבור.

ו. הפעולות המתוארות לעיל נעשו לדוגמה, במקרים הבאים:

(1) ביום 11.6.2017 ביקש נאשם 3 מהנאשם 1 לעכב הוצאת הודעת אזהרה ללקוחות שלו כדי שלא ידרשו ממנו להחזיר להם את הכסף שכבר שילמו לו. הנאשם 1 נענה בחיוב לבקשה והנחה את הנאשם 3 כך שהלקוחות יגיעו לחקירה תוך פרק זמן מסוים.

(2) ביום 2.7.2017 שלח הנאשם 3 לנאשם 1 תמונה של מבנה מסוים ודיווח לו כי המבנה שייך ללקוח שלו שיצק תקרה במקום וכי לא הגיע אליו לפגישה. לכן הפנה את העניין לטיפולו של הנאשם 1 וביקש שיוציא לאותו לקוח צו הפסקת עבודה. הנאשם 1 השיב כי בשבוע הבא יוציא צו הריסה.

(3) ביום 27.7.2017 שלח הנאשם 3 לנאשם 1 תמונות של מבנה שבו חריגות בנייה. הנאשם 1 ביקש מהנאשם 3 לסמן לו על מפה את המיקום המדויק מאחר שביום ראשון הוא עתיד להגיע למקום.

(4) במועד האמור, עדכן הנאשם 1 את הנאשם 3 על כך שעתיד להינתן צו הריסה בעניין הלקוח שלו בעוד מספר ימים והבטיח כי אם הדבר יהיה בשליטתו, הוא יעכב זאת.

(5) ביום 2.8.2017 ביקש הנאשם 1 מהנאשם 3 להביא אליו לחקירה לקוח שלו שנחשד בעבירות בנייה. הנאשם 3 ביקש מהנאשם 1 "לשים אותו על המדף", כלומר, להשהות את הטיפול בעניינו והנאשם 1 אמר לו שיוכל לעשות זאת לאחר שיביא את החשוד לחקירה.

(6) בשיחה נוספת באותו יום, התייעץ הנאשם 3 עם הנאשם 1 אם לטפל בלקוח מסוים החשוד בעבירות בנייה ואילו הנאשם 1 ייעץ לו להימנע מכך.

(7) ביום 3.8.2017 עדכן הנאשם 1 את הנאשם 3 כי הוא עתיד להוציא צו הריסה למבנה מסוים.

(8) בשיחה נוספת באותו יום, התגלע ויכוח בין הנאשם 1 לבין הנאשם 3 בעניין לקוח שהנאשם 3 הביא לחקירה. הנאשם 3 כעס על הנאשם 1 בשל כך שלא מסר לו מידע שהיה בו כדי להשפיע על החלטתו לקבל לידיו את הטיפול בלקוח וכי לא פעל באופן שיטיב עמו. לאחר שהשניים שוחחו על עתיד התיק, אמר הנאשם 1 לנאשם 3 כי לא יוכל לסייע לו בעניין וכי "יש דברים שאי אפשר לעשות בשביל אף אחד, גם לא בשביל מיליון דולר".

(9) ביום 17.8.2017 שאל הנאשם 3 את הנאשם 1 אם מבנה שבעניינו מסר לו מידע נבנה ללא היתר. הנאשם 1 השיב בחיוב ואמר לנאשם 3 כי יאפשר לו להרוויח בחינם ממבנה זה וכי הוא ישוחח עם הממונים עליו בעירייה, כך שיאפשרו את המשך הבנייה, באופן שיאפשר לנאשם 3 להרוויח כסף.

(10) ביום 24.8.2017 הפנה הנאשם 3 את הנאשם 1 לכתובת של בית שבו נעברות עבירות בנייה ללא היתר ואף שלח אליו תמונה. הנאשם 1 אמר לנאשם 3 שהוא יודע במה מדובר ושלא כדאי לנאשם 3 להתעסק אתו.

(11) ביום 3.9.2017 ביקש הנאשם 3 מהנאשם 1 לצלם מבנה שבו ישנן חריגות בנייה. הנאשם 1 עדכן את הנאשם 3 כי בעניין אותו מבנה בכל מקרה, יוצא צו הריסה.

(12) באותו מועד, ביקש הנאשם 1 מהנאשם 3 להביא אליו לחקירה לקוח שלו וכן ביקש כי מי שיגיע לחקירה כדי להודות בעבירת הבנייה, הוא אדם מסוים מבין בני המשפחה.

7. בהתאם למתואר באישום השלישי, הנאשם 3 מואשם בעבירות התחזות וקבלת דבר במרמה, בעבירות הלבנת הון ובעבירות מס.

בעניין עבירות ההתחזות וקבלת דבר במרמה נטען כי בהזדמנויות רבות במסגרת פעולותיו לגיוס לקוחות, התחזה הנאשם 3 לעורך דין והציג מצגי-שווא ללקוחותיו הפוטנציאליים באשר להכשרותיו, ניסיונו המקצועי וקשריו. הוא הציג עצמו ככזב בפני אנשים שונים ובהם לקוחות וגורמי מינהל, כעורך דין, משפטן, מהנדס, עובד עירייה וקרוב משפחה של הנאשם 1. הנאשם 3 פעל תוך שיתוף פעולה עם משרד עורכי דין ובתוך כך קיים פגישות במשרד, באופן שתמך במצג הכוזב שייצר כלפי לקוחותיו הפוטנציאליים כי הוא עורך דין בעצמו, אף שבחלק מהמקרים החתים את לקוחותיו על חוזים שנכתבו בעברית שבהם נאמר כי אינו עורך דין, בתחילת הליך גיוס הלקוח, שהיה השלב המשמעותי, הציג עצמו כעורך

דין באמירות מפורשות ובאופן משתמע בהתנהגותו. מצגי שווא אלו נועדו לבסס את המוניטין של הנאשם 3 בפני לקוחותיו הפוטנציאליים ולשכנע אותם להתקשר עמו כ"מאכר" מצליח שיכול לטפל בצרכיהם השונים מול רשויות המינהל וכי על בסיס מצגי-שווא אלו הם התקשרו עמו ואף שילמו לו עבור הטיפול בענייניהם סכומי כסף בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים לכל לקוח.

בעניין עבירות הלבנת הון נטען כי אדם בשם סעיד ששימש כנהג ועוזר של הנאשם 3, היה בעל חשבון בנק שבו רק הוא היה רשום כמורשה פעולה וכנהנה. הנאשם פעל באמצעות אותו חשבון בנק, הפקיד בו המחאות שהתקבלו מחלק מלקוחותיו וקיבל את תמורתן במזומן. כמו כן, הנאשם 3 הפקיד ומשך כספים באמצעות סעיד בהתאם לצרכיו בסכום העולה על 68,000 ₪. הנאשם 3 פעל כך בשל עיקול שהוטל על חשבונותיו, בשל חובות בתיקי הוצאה לפועל שנפתחו נגדו ובכך לגרום לדיווח לא נכון של התאגיד הבנקאי.

בעניין עבירות המס נטען כי במהלך פועלו כ"מאכר" קיבל הנאשם 3 במהלך השנים 2014-2017 תקבולים, כפי שפורטו, בסך לפחות 807,710 ₪ מלקוחות שונים וזאת בלי לדווח על כך לרשויות המס. בכך פעל בין השאר, כמעין "קבלן ראשי" וכי בפועלו זה העביר טיפול משפטי וייצוג בבית המשפט לעניינים מקומיים, לידי עורך דין שפעל בעניין כ"קבלן משנה", עבור שכר טרחה שגבה אותו עורך דין ישירות מהנאשם, תחת חשבוניות שהוצאו על שמות הלקוחות השונים. הנאשם 3 לא הודיע לרשויות המס על התקבולים וההוצאות, לא ניהל ספרים כנדרש על-פי פקודת מס הכנסה והוראות מכוחה ולא שילם את המס שהיה חייב לשלם בשל אותם תקבולים. הוא אף לא הודיע לרשויות על תחילת עיסוקו, לא הגיש דו"חות כמתחייב ולא ניהל פנקסי חשבונות.

עיקרי אופן התנהלותו של הנאשם מאז הגשת כתב האישום

8. כתב האישום בהליך הנדון הוגש כאמור, עוד ביום 27.2.2020 נגד שלושה נאשמים. מאז חלפו כשנתיים ותשעה חודשים. לא נלאה בפירוט כל השתלשלות ההליכים, אך נציין בקצרה, כי התנהלות הנאשם הנדון ובא-כוחו התאפיינו במחדלים ובהתנהלות חריגה, אשר בלטה לנוכח התנהלותם הראויה של שני הנאשמים האחרים ושל באי-כוחם בהליך הנדון. החלטות מפורטות הנוגעות לאופן התנהלותו של הנאשם ניתנו בין השאר, ביום 2.11.2020 וביום 21.4.2021. כדי להימנע מפירוט כל השתלשלות הדברים, נביא בקצרה מעט דוגמאות.

9. קריאת כתב האישום נקבעה ליום 29.3.2020. לאחר שורה של מחדלים מצד הנאשם וסירובו לקבל הודעות טלפוניות ממזכירות בית המשפט, לאחר מספר דחיות ואי הסדרת ייצוגו באמצעות עורך-דין, חרף דחיות דיונים לשם כך, רק ביום 22.9.2020 - שבעה חודשים לאחר הגשת כתב האישום - נמסרה הודעת הסניגוריה הציבורית בעניין ייצוגו באמצעות עו"ד רודנקו.

בדיון מיום 19.10.2020 הודיע בא-כוח הנאשם כי קרא לנאשם את כתב האישום, כי לראשונה שוחח עם הנאשם "כרגע", עדיין לא קיבל את חומר החקירה, ביקש להשיב לכתב האישום בכתב וכן הודיע כי בכוונתו להעלות טענה מקדמית, שלפיה לא נערך לנאשם שימוע. בעניין זה השיבה באת-כוח המאשימה כלהלן: "**ההתנהגות של הנאשם של**

החוסר התייצבות הייתה נכונה גם לשלב החקירה. מכתבי הידוע שנשלחו אליו לא נדרשו, גם של תיקי החקירה המשטרתיים ושל המיסים לכתובת המעודכנת. הוא התחמק מחקירות, לא המציא אישורים. הוא טען שהוא רוצה לקיים מו"מ, אמרו לו לפנות לעו"ד אך לא נעשתה שום פנייה. העובדה שלא התקיים שימוע היא לחובת הנאשם ולא ניתן עכשיו להחזיר את הגלגל אחורה. ככל שחברי יבקש לעמוד על הטענה הזו, נוכל לפרט יותר". מכל מקום, טענה זו של הנאשם נזנחה.

10. חרף מספר רב של אורכות שניתנו לנאשמים 2 ו-3 להגשת תשובותיהם לכתב האישום, תשובתו של הנאשם 2 אמנם הוגשה לאחר מספר דחיות, אך הוגשה במועד שנקבע. לעומתו, לאחר מספר דחיות ואורכות, ביום 29.4.2021 הודיע בא-כוחו של הנאשם הנדון (במסגרת תגובה בעניין אחר), כי בהתאם לסעיף 152 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**), הנאשם נמנע ממתן תשובה לאישום וכי הוסברה לו משמעות הדברים. הודעה דומה שנייה, הגיש בא-כוח הנאשם גם ביום 13.5.2021, שבה נאמר כי **טרם בחן את חומר החקירה**, אך כאמור, הנאשם בחר שלא להשיב לכתב האישום. כך גם נמסר בפעם השלישית, בדיון מיום 31.10.2021, שבמהלכו הובהר לנאשם באופן מפורש ההשלכות של הימנעותו ממתן תשובה לאישום, בהתאם להוראות סעיף 152 בחוק סדר הדין הפלילי. למרות זאת, בהתעלם מכל ההחלטות הקודמות, ביום 1.6.2022 - בחלוף שבעה חודשים - הגיש בא-כוח הנאשם תשובה לכתב האישום, אך נקבע כי אינה מתקבלת.

11. בדיון מיום 27.4.2022 ביקשו באי-כוח הנאשמים 2 ו-3 לאפשר להם להיפגש עם באת-כוח המאשימה כדי לנסות להגיע להסכמות. בתשובה לכך טענה באת-כוח המאשימה כי לא נוהל כל משא ומתן רציני בעניין שני נאשמים אלו, כי הפעם האחרונה שבה באי-כוחם שוחחו עמה הייתה כשנה קודם לדיון. בעקבות הודעה של בא-כוח הנאשם הנדון, הגישה המאשימה ביום 27.6.2022 הודעה, כי אמנם ישנם מגעים עם בא-כוח הנאשם 2. בעניין הנאשם הנדון (הנאשם 3) הודיעה כי "**לא התקיים בעניינו כל משא ומתן מאז שהוגש כתב האישום בפברואר 2020 ועד היום, למעט פגישה יחידה וקצרה במאי 2021, שהייתה ראשונית ובלתי קונקרטית. בנסיבות אלה, ובהמשך להתנהלות הנאשם בתיק, אשר הובילה לדחיות רבות של ההליך, ועל אף שלא התבקשה התייחסות המאשימה, המאשימה תבקש להביע התנגדותה לדחייה נוספת בעניינו ומבקשת לקבוע את התיק להוכחות בהקדם**". כך הודיעה באת-כוח המאשימה גם בדיון מיום 1.12.2022 ולכך עוד נשוב בהמשך הדברים.

הדיון מיום 1.12.2022

12. בדיון מיום 2.10.2022 נדונה בין השאר, בקשת הנאשם 2 להעלאת טענות מקדמיות, אשר בסופו של דבר הוגשו בכתב, אך לא נדרשה החלטה בעניין לנוכח הסדר הטיעון נאשם זה. בא-כוח הנאשם הנדון טען בדיון זה, כי העבירות שבהן הוא מואשם נתונות לסמכותו העניינית של בית משפט השלום. מכל מקום, בדיון זה נקבע מועד שעד אליו התבקשו באי-כוח הנאשמים להודיע על אלו עדים הם מוותרים וכן נקבע על דעת באי-כוח המאשימה והנאשמים 2 ו-3, כי ישיבות ההוכחות יתקיימו בימי חמישי החל מחודש דצמבר 2022 וכן נקבע כי תינתן החלטה מפורטת, לרבות בעניין תיק המוצגים שיוגש.

ביום 3.10.2022 ניתנה החלטה מפורטת בעניין מספר עניינים דיוניים. בין השאר, נקבע מועד להגשת תיק המוצגים

ואופן הגשתו וכן נקבעו המועדים המדויקים שבהם יישמעו ההוכחות (כפי שהוסכם עם באי כוח הצדדים, בכל ימי חמישי בחודשים דצמבר 2022 וינואר 2023). מאחר שאותה עת טרם ניתנה החלטה בעניין שאלת חיוב הנאשם בתשלום הוצאות בשל ביטול דיונים, חרף תגובות שהוגשו בעניין, נקבע בעניין זה כי בשל חלוף הזמן ראיתי לנכון להימנע מחיובו בתשלום הוצאות. עם זאת הובהר, כי **"מכאן ואילך, בכל מקרה לא מוצדק של ביטול דיון, תישקל הטלת הוצאות"**.

לקראת ישיבת ההוכחות הראשונה אמנם הוגש תיק מוצגים רחב היקף (שני ארגזים).

13. בעקבות הודעת באי-כוח המאשימה והנאשם 2 בעניין הסדר הטיעון בעניין נאשם זה, הדיון מיום 1.12.2022 נפתח בהצגת הסדר הטיעון בעניינו.

לאחר תום הדיון בעניין הנאשם 2, אמורה הייתה להתחיל ישיבת ההוכחות. חלף זאת, התקיים דיון ארוך, אשר התאפיין ב"פילבסטר" של בא-כוח הנאשם 3, בהתשה, בהתעלמות מהחלטות בית המשפט ובהפרתן ואף תוך נקיטת אמצעים לא מקובלים. לאחר כל החלטה שניתנה, נראה היה כי ניתן סוף סוף ניתן להתחיל בשמיעת העד שהתייצב והעדים נוספים שהמתינו במקום קרוב, אך בכל פעם העלה בא-כוח הנאשם דבר חדש ומנע את קיום הדיון לגופו. כך, מהשעה 10:15 לערך עד השעה 14:00 (עם מעט הפסקות), באופן שמנע כל אפשרות לשמיעת העדים ובפועל, הביא לביטול הדיון.

כפי שעלה בפתח הדיון, רק יום קודם לדיון נפגש בא-כוח הנאשם לראשונה עם המאשימה, אך לא הושגו הסכמות. הרושם הבלתי נמנע היה אפוא, כי משלא השיג בא-כוח הנאשם את מבוקשו יום קודם לישיבת ההוכחות, הוא עשה כל אשר לא ידו כדי למנוע את קיומה.

הדברים תועדו בפרוטוקול הדין הארוך מאד והמפורט. למען הסדר הטוב, נביא את עיקריהם.

14. על רקע הסדרי הטיעון עם הנאשמים האחרים, הובהר לנאשם בפתח הדיון כי אף אם בסופו של דבר עניינו יסתיים במסגרת הסדר טיעון, יהיה עליו לקחת בחשבון את העובדה ששמיעת ההוכחות החלה.

מיד לאחר מכן, העלה בא-כוח הנאשם לראשונה טענה כי הנאשם "חולה סכרת ברמה חמורה" וכי יום קודם לכן, בשל עלייה חריגה של רמת הסוכר, הוא הופנה לבדיקה שצריכה להיערך "היום עד 11:30". הוא ביקש שיישמע רק עד אחד וכן הודיע, כי מיום 15 עד 26 בדצמבר הנאשם ישהה בחו"ל בטיול בר-מצווה ולכן מבוקש לבטל שתי ישיבות הוכחות שנקבעו. עוד נטען, כי זה למעלה משנה הנאשם סובל מבעיות זיכרון. **בשלב הזה לא הציג בא-כוח הנאשם כל מסמך רפואי.**

במענה לשאלות בית המשפט השיב בא-כוח הנאשם כלהלן: הבדיקה הרפואית נקבעה רק יום קודם לכן; לדברי

הנאשם, הטיול נקבע שנה קודם לכן; המסמך הרפואי נמסר לבאת-כוח המאשימה; לבקשת בית המשפט הוצג מסמך רפואי אחד, מיום 28.11.2022 (**שלושה ימים קודם לדיון**), **שסומן נ/1**, אך המסמכים בעניין הבדיקות הוצגו רק בשלב מאוחר יותר של הדיון, כפי שעוד יפורט; בא-כוח הנאשם הוסיף כי הוא "בשלב של מו"מ" וכי ביקש לקבוע פגישה עם פרקליט המחוז. לשאלת בית המשפט הוסיף, כי לראשונה נפגש עם באת-כוח המאשימה ועם הממונה בפרקליטות רק "**אתמול**"; הפגישה עצמה נקבעה "**כיום וחצי קודם**".

בעניין המגעים עם המאשימה הוסיף בא-כוח הנאשם, כי עם הנאשמים האחרים הושגו הסדרי טיעון שביטלו את העבירות החמורות וכי "**כל העניין שמחייב אותנו היום להתייצב ולא הצלחנו להגיע להסדר, זה חוסר הנכונות של המאשימה לא רק להסכים לאותה רמת ענישה כמו יתר הנאשמים. לשאלת בית משפט כמה פעמים שוחחתי עם המאשימה על הסדר טיעון בעניין הנאשם 3 והיא לא הסכימה להצעותינו, אני משיב שדיברנו עשרות פעמים במהלך השבועות האחרונים וגם התכתבתי אתה**". עוד הוסיף, כי "... לנאשם טענה של שיקולים זרים במסגרת ניהולו של התיק", כי העבירות שבהן הואשם הן בסמכות בית משפט השלום ועוד (כמפורט בפרוטוקול).

בתגובה לדברי בא-כוח הנאשם אמרה באת כוח המאשימה, כי עכשיו נאמר **לראשונה** כי הנאשם מבקש לצאת לבדיקה שלטענתו היא דחופה. בעניין זה הוסיפה, "**הייתי בקשר עם חברי אתמול לאורך כל היום ולא נמסרה לי כל הודעה על כך. עדים ממתנים להעיד. חברי העביר לי מסמכים אך באף מסמך לא כתוב בבדיקה שהיא דחופה דווקא בשעות הדיון. ככל שיתברר לבית המשפט שמדובר בבדיקה דחופה, שהעדים יישמעו שלא בנוכחותו, וככל שאפשר, שהבדיקה לא תהיה בשעות שבהן נקבע הדיון**". בעניין טיול הבר מצווה אמרה באת-כוח המאשימה, כי מועדי שמיעת ההוכחות נקבעו ביום 3.10.2022 בלי שנאמר דבר בעניין ולפיכך מבוקש כי העדים יישמעו כפי שנקבע, גם אם יהיה זה בהיעדר הנאשם. בעניין המסמך הרפואי (נ/1), טענה באת-כוח המאשימה, כי לא ברורה תכליתו וכי נושא "בעיית הזיכרון" אינו אבחנה רפואית אלא דברים שהנאשם אמר.

בעניין הטענה בנושא הסמכות העניינית טענה באת-כוח המאשימה, כי מלכתחילה כתב האישום הוגש לבית המשפט המחוזי בשל העבירות שבהן הואשם הנאשם 1 וכי העניין כבר נדון ונדחה בעבר. בעניין המגעים עם בא-כוח הנאשם טענה באת-כוח המאשימה, כי הודיעה לבא-כוח הנאשם על הסדר הטיעון שהתגבש לאחרונה בעניין הנאשם 2, אך **עם הנאשם הנדון, "מו"מ קונקרטי התחיל בימים האחרונים**". בא-כוח הנאשם ביקש להיפגש עם פרקליט המחוז, אך הובהר לו כי עליו להיפגש תחילה עם הפרקליטה המטפלת בתיק ועם הממונה. הפגישה נקבעה "**באופן דחוף, תוך יום וחצי, בשביל להספיק לשמוע את חברי. התנהל מו"מ והצעות נשקלו והועברו. העברנו לחברי שכל ההצעות תקפות עד לשמיעת עדים, עד אתמול בערב**". עוד טענה, כי יש לדחות את כל הטענות בדבר שיקולים זרים, כי מדובר בטענות לא ברורות.

בתום דבריה ציינה באת-כוח המאשימה, כי רק עכשיו העביר אליה בא-כוח הנאשם את המסמך בעניין הבדיקה הרפואית וכי "**המילה 'דחוף' נוספה בכתב יד**". מכל מקום, בא-כוח הנאשם לא ראה לנכון להגיש בשלב הזה את מסמך הבדיקה לעיונו של בית המשפט.

קשה אפוא, להשתחרר מהרושם שלפיו דברי באת-כוח המאשימה כי ההבהרה שלפיה ההצעות בעניין הסדר הטיעון

תקפות רק בטרם יחלו להעיד עדים, עמדה בבסיס ההתנהלות שעוד תתואר בהמשך הדברים.

ההחלטה הראשונה: בהחלטה נקבע כי יש לדחות את כל בקשותיו של בא-כוח הנאשם. אלו עיקרי ההחלטה: הבקשה לביטול הדיונים בשל הטיול לחו"ל שלראשונה נטען כי תוכנן "לפני כשנה" נדחתה מהטעם שבדין מיום 2.10.2022 נקבע על דעת באי-כוח הצדדים כי ישיבות ההוכחות יתקיימו בימי חמישי החל מחודש דצמבר ולמחרת, ביום 3.10.2022, ניתנה החלטה מפורטת הקובעת את מועדי הדיונים. למרות זאת, בשום שלב לא הודיעו הנאשם ובא-כוחו כי מועד כלשהו מהמועדים שנקבעו אינו מתאים להם; הובהר כי העדים יישמעו אף אם הנאשם לא יתייצב, אך לא מן הנמנע שתישקל הוצאת צו הבאה או אמצעי אחר; מאחר שלא הוגש כל מסמך בעניין בדיקה רפואית, אין צורך להידרש אל הבקשה והדין יתנהל כסדרו. מאחר שנטען כי המסמך נוצר יום קודם, ראוי היה להגישו מיד ולא להמתין עד ישיבת ההוכחות שעדים הוזמנו אליה; אף לא נראה כי יש צורך להידרש אל המסמך הרפואי שנוצר ביום 28.11.2022 (יומיים קודם לדיון). אין זו תעודה רפואית ערוכה כדין שרק באמצעותה ניתן להוכיח עניין ברפואה, ובכל מקרה, המסמך הוצג באופן מטעה, מאחר שבניגוד לאופן הצגתו, הטענה בדבר בעיית זיכרון הובאה מפי הנאשם בהיעדר כל התייחסות של הרופאה אליה, וכי עצם עיתוי המסמך מעלה תהיות קשות; הובהר כי שמיעת ההוכחות תתחיל וכי אין רלוונטיות לפגישה שהתקיימה יום קודם לכן בפרקליטות ואף אין עוד מקום להידרש עתה לטענות מקדמיות.

15. בא-כוח הנאשם התעקש למנוע את תחילת הדיון והודיע **"הנאשם חייב לצאת לבדיקה. אני מבקש לפטור אותו מנוכחות בדיון"**.

ההחלטה השנייה: מאחר שהדברים נאמרו ברגע שהסתיימה הכתבת ההחלטה הראשונה, נקבע כי **"הבקשה נדחית מהנימוקים שפורטו בהחלטה שניתנה זה עתה, ואף יודגש כי לא הוגשה כל בקשה בעניין ולא הוצג כל מסמך בעניין הבדיקה הנטענת"**.

16. בשלב הזה, בין כדי להוסיף ולעכב את תחילת הדיון ובין מכל טעם אחר, התנהלו חילופי דברים שבמהלכם דרש בא-כוח הנאשם הפסקה קצרה כדי להתייעץ עם הסנגוריה ולא שעה לבקשה להתחיל את הדיון. בפרוטוקול נכתבה הערת בית המשפט כלהלן: **"לבקשת בית משפט הגיעה מאבטחת לאולם, לאחר שחרף מספר בקשות של בית משפט שהנאשם ובא-כוחו יישבו ויאפשרו את הדיון, הם לא עשו כן"**. במקביל ניתנה החלטה (טכנית), כלהלן.

ההחלטה השלישית: **"בשלב זה, מתחילה ישיבת ההוכחות ומכאן ואילך הדיון יתנהל בהקלטה"**.

17. בא-כוח הנאשם שוב מנע את תחילת הדיון ואמר את הדברים הבאים: **"אחרי שבית המשפט דחה את הבקשה לדחיית מועד הדיון, ודחה את הבקשה לפטור את הנאשם מנוכחות בדיון היום לאור הבדיקה הדחופה לגביה הוצגו גם לפני בית המשפט באמצעות הטלפון..."**

בתגובה לכך נכתב מפי בית המשפט: **"עד רגע זה לא הוצג לי כל מסמך בעניין טיפול רפואי כלשהו, לא בנייר ולא בטלפון. ומכל מקום, טלפון אינה דרך להצגת מסמכים"**.

בתגובה הוסיף בא-כוח הנאשם והאריך בדבריו וחזר וטען, כי לא התאפשר לו להגיב לדברי באת-כוח המאשימה בעניין שני המסמכים שהוצגו לה וכי ביקש להתייעץ עם הסנגוריה בעניין המשך הייצוג בדיון והוסיף והלן כי לבאת-כוח המאשימה התאפשר לצאת למלא מים בבקבוק. לפיכך ביקש לפסול אותי מהמשך שמיעת התיק. בשל חשש למשוא פנים ולפגיעה בזכויות הבסיסיות של הנאשם והוסיף כי יש לו קושי להמשיך לייצג את הנאשם.

באת-כוח המאשימה ביקשה לדחות את בקשת הפסלות וטענה כי "לשיטת המאשימה אין שום הצדקה לפסילת המותב. אבהיר כי במסמך שנשלח אליי באמצעות הטלפון רק בראשית הדיון, יש מסמך שנושא את התאריך 17.11.2022. הוא ריק מתוכן בחלקו העליון ובחלקו השני כתוב הבדיקה הדרושה אקו לב, ולאחר מכן את תלונות החולה והאבחנות. החלק הזה נושא חותמת של רופא, בסמוך אליה כתוב בכתב יד 'דחוף'. המסמך השני הוא הזמנה לבדיקה היום בשעה 10:45, בדיקת אקו לב. דומה כי כתוב שתאריך ההדפסה הוא היום אך זה חתוך. ממסמכים אלה לא ראינו כל קביעה של גורם רפואי, וכי מדובר בבדיקה דחופה שיש לבצעה היום. גם מצירוף המסמכים הללו, זה לא מעיד על כך, באופן שמחייב שהיא תהיה דווקא בעת שמיעת העדים ולא לאחר השעה 15:30. גם אם הבדיקה הזו נקבעה אתמול, היה אפשר להעביר אותה לידיעת בית המשפט ולידיעתנו, לאחר שהייתי בקשר רציף עם בא-כוח הנאשם 3, ואפשר היה להעביר אותה לבית המשפט לאחר שהעדים הגיעו היום לדיון לאחר שנערכו לכך. מעבר לכך, אין שום סיבה לפסול את המותב. אבקש לדחות את הבקשה".

ההחלטה הרביעית: כך נקבע בהחלטה בעקבות דברי באת-כוח המאשימה, אשר בניגוד לבא-כוח הנאשם, היא הבהירה את העובדות הנכונות:

"מצער כי רק מפי באת-כוח המאשימה למדתי על כך שאין מדובר בבדיקה רפואית דחופה שנדרש הנאשם לעבור עוד היום. הפנייה לבדיקה נמסרה לו ביום 17.11.2022. נראה כי רק היום או אתמול הבדיקה נקבעה להיום, ואין צריך לומר מה ניתן להסיק מכך. כך גם, לא צוין באותו טופס - שעד רגע זה לא נמסר לי ולא הוצג לעיוני - כי מדובר בבדיקה דחופה. המילה "דחוף" נוספה בכתב יד ויש לתהות מי היה הגורם שהוסיף זאת. מכל מקום, מצער מאוד שטענותיו של בא-כוח הנאשם נשענות על עובדות שאינן נכונות.

ניתן אפוא לתמצת את בקשת הפסלות בכך שלאחר כל תרגיל אפשרי שנעשה כדי למנוע את תחילת שמיעת ההוכחות וכשל, ולעניין זה ראו בין השאר, את ההחלטה הקודמת מהיום, ולאחר שרשרת ארוכה מאוד של מחדלים והתנהלות פסולה מצד הנאשם 3 - שכבר פורטה בהחלטות קודמות שניתנו בעבר - נשלפה מ'סל הטענות' בקשת פסלות.

מדובר בבקשה מופרכת, חסרת כל בסיס, נעדרת כל עילה, אשר אין כל הצדקה לקבלה ולפיכך הבקשה נדחית".

עוד הובהר כי מחמת עיכוב מצד בא-כוח הנאשם 2, הדיון שנקבע לשעה 9:30 החל בשעה 10:00 וכי הדיון בעניין הנאשם הנדון החל בשעה 10:15 וכי "השעה עכשיו 11:13 ועד עתה לא החלה ישיבת ההוכחות. איני מוצאת לנכון ל[אפשר] כל עיכוב נוסף ולפיכך, החל מעכשיו הפרוטוקול יתקיים בהקלטה וישיבת ההוכחות תחל" (האמור בסוגריים מרובעים תוקן עתה).

18. שוב מנע בא-כוח הנאשם את התחלת הדיון ושוב ביקש לצאת להתייעץ עם הסנגוריה הציבורית בעניין ההחלטה בבקשת הפסלות ובעניין האפשרות להגשת ערעור.

בשלב הזה הייתה הפסקה ובמהלכה ככל הנראה, התייעץ בא-כוח הנאשם עם הסניגור הציבורי של מחוז ירושלים, עו"ד ודים שוב. לאחר ההפסקה הודיע בא-כוח הנאשם כי הוחלט להגיש ערעור על ההחלטה הדוחה את בקשת הפסלות. כן הודיע כי הסנגוריה הורתה לנאשם להישאר מחוץ לאולם בית המשפט וכן הוסיף, כי "הסנגוריה סבורה שעד החלטה בערעור שיוגש, אין סמכות לבית המשפט להמשיך ולשמוע את התיק" והוסיף וביקש להשתחרר מייצוג הנאשם.

ההחלטה החמישית: תחילה נקבע כי על הנאשם להיכנס אל אולם בית המשפט ולאחר מכן נדחו שתי הבקשות, בקשת הפסלות והבקשה לשחרור מייצוג, כלהלן:

"סעיף 77א(א) [בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984] קובע כי 'שופט לא ישב בדין אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט'. על כך מוסיף סעיף 77א(ב) 'נטענה טענת פסלות נגד שופט, יחליט בה אותו שופט לאלתר ולפני שייתן כל החלטה אחרת'. סעיף 147(א) [בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי)] קובע כי 'בעל דין שבדעתו לערער על החלטת שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט יודיע על כך לבית המשפט, ומשהודיע יופסק המשפט ולא יימשך עד להחלטה בערעור, זולת אם החליט השופט... מנימוקים שיירשמו שיש להמשיך במשפט'.

בנסיבות הנדונות ומהטעמים שכבר עמדתי עליהם בהחלטות הקודמות שניתנו היום, קשה להשתחרר מהרושם כי בקשת הפסלות אינה אלא בגדר ניסיון נוסף מצד הנאשם לעשות כל אשר לא ידו כדי לשבש את שמיעת המשפט וכדי למנוע את שמיעת ההוכחות היום.

הנאשם לא הציג כל עילת פסלות. לעומת זאת, הראה בכל דרך אפשרית כי הוא מנסה למנוע את שמיעת ההוכחות.

בקשת הפסלות נדחתה. עם זאת, למען הסדר הטוב ובהתאם להוראת סעיף 77א(ג) [בחוק בתי המשפט המחייבת כי החלטה בעניין בקשת פסלות תהיה מנומקת, לאחר הדיון וכדי שלא להוסיף ולעכב את תחילתו תינתן החלטה אשר תשלים את נימוקי ההחלטה הדוחה את בקשת הפסלות וההחלטה תשלח אל הצדדים (...)].

אשר לבקשת בא-כוח הנאשם להשתחרר מהייצוג, אף בקשה זו נדחת בהיותה המשך ישיר להתנהלות אשר נועדה לשבש את שמיעת המשפט ואת שמיעת העדים. בא-כוח הנאשם לא העלה כל טיעון המצדיק את שחרורו מהייצוג. לעניין זה, נפנה אל סעיף 17א בחוק סדר הדין הפלילי הקובע כי 'סנגור שהנאשם העמיד לעצמו לא יפסיק לייצגו כל עוד נמשך המשפט... אלא ברשות בית המשפט'. כפי שנפסק לא אחת לעניין הוראה זו, תכליתה להבטיח לנאשם ייצוג רציף, יציב ונטול זעזועים. מטעם זה, אף נקבע כי בית המשפט יפקח על הפסקת הייצוג של הנאשם בעוד שסמכות פיקוח זו נועדה לאפשר לבית המשפט לוודא כי רק בנסיבות שבהן ישנה הצדקה עניינית להפסקת הייצוג, באופן שלא יביא לפגיעה בהגנת הנאשם, יתיר בית המשפט לסנגור להפסיק לייצג את הנאשם (ראו לעניין זה: בג"צ 4689/94 עו"ד דן אבי יצחק נ' השופט ד"ר יעקב צמח, פ"ד מח(5) 70 (1995), פסק דינו של כב' השופט יעקב קדמי).

בנסיבות העניין, לא נמצאה כל הצדקה לאפשר את שחרורו של בא-כוח הנאשם מלייצג את הנאשם" (חוק בתי המשפט, המובא בסוגריים מרובעים, נשמט בטעות מההחלטה המקורית ולכן הוסף עתה. כמו כן, תוקן שם פסק הדין שהוזכר בהחלטה).

בשולי ההחלטה הוספתי את הדבר המדהים הבא:

"למען הגילוי הנאות, אני מוצאת לנכון להביא לידיעת הצדדים את העובדה שבמהלך הכתבת ההחלטה הועברה לעיוני הודעת דוא"ל אשר נשלחה אליי מכב' סגן הנשיא, רפי כרמל, שבה נמסר לי כי הסנגור הציבורי התערב בניהולו של הליך זה ופנה אליו כדי שיאפשר לנאשם לצאת לבדיקה רפואית ולהמשיך את הדיון בהיעדרו. דומה כי מיותר לומר שלא מוכרת (בהחלטה המקורית הוקלד בטעות "מותרת") כל פרוצדורה מעין זו, ולא מוכר הליך שבו הסנגור הציבורי מתערב בשיקול דעת בית המשפט או פונה לשופט אחר, גם אם הוא הממונה על ההליכים הפליליים הנשמעים בבית המשפט, כדי לשנות החלטות של בית המשפט".

דומה אפוא, כי הסנגור המחוזי סבור כי שופטים כפופים לממונה, כשם שסניגורים מהסנגוריה הציבורית כפופים לסניגור המחוזי או פרקליטים כפופים לפרקליט מחוז. מכל מקום יובהר, כי סגן הנשיא השופט רפי כרמל כמובן לא נתן לי כל הנחיה או הוראה ואף הדגיש כי הוא רק מעדכן אותי.

19. בא-כוח הנאשם אשר היה נחוש למנוע את תחילת שמיעת ההוכחות, חזר על בקשתו לשחרר את הנאשם לבדיקה הרפואית. בתגובה לכך ניתנה ההחלטה השישית, כלהלן.

ההחלטה השישית:

"אין לי אלא לחזור על כך שעד רגע זה לא נמסר לי כל מסמך המצביע על כך שהנאשם הוזמן לבדיקה

רפואית היום, ומתוכן המסמך שהוצג לבאת-כוח המאשימה, עולה כי אין מדובר בבדיקה דחופה אלא בבדיקה שמנסיבות עלומות נקבעה דווקא ביום ובשעה שנקבעו לשמיעת ההוכחות.

הניסיון להציג את הדברים כאילו בית משפט מונע מהנאשם לגשת לבדיקה דחופה חוטא לאמת, ומכל מקום, אחזור ואדגיש כי לא הוצג כל מסמך רפואי הקובע כי הנאשם צריך לעבור את הבדיקה דווקא היום, כי דובר בבדיקה דחופה או כל כיוצ"ב. לעומת זאת, כן הוצג לי מפי באת-כוח המאשימה, כי על פי המסמך שהוצג לה, הנאשם הופנה לבדיקה ביום 17.11.2022, לפני שבועיים, אך מסיבה כלשהי ראה לנכון לקבוע את הבדיקה להיום.

הבקשה נדחית. הדיון יתחיל עכשיו ללא הפרעות."

20. בא-כוח הנאשם היה נחוש למנוע כל אפשרות להתחיל לשמוע את העד שהתייצב. רק בשלב הזה, לראשונה, ביקש להציג את המסמך שלפי טענתו היה במכשיר הטלפון הנייד שלו. כן הבהיר כי אחד המסמכים התקבל באופן חתוך אך הוא אישר כי מדובר במסמך מיום הדיון, 1.12.2022.

ההחלטה השביעית: רק בשלב הזה, סמוך לשעה 12:00 ובסיוע בית המשפט, הוגשו שני המסמכים בעניין הבדיקות הנטענות. כך נקבע בהחלטה:

"ככל שבא-כוח הנאשם מעוניין להציג את המסמך לראשונה עכשיו (בשעה 11:55), ידאג להדפיס אותו ולהעביר לי את המסמך בנייר.

לשם כך, התאפשר לבא-כוח הנאשם לשלוח את המסמכים באמצעות דוא"ל הקלדן של השופטת והמסמך הודפס באולם.

המסמך מיום 17.11.2022 מסומן נ/2 והמסמך מהיום, 1.12.2022 מסומן נ/3."

21. בעודי מעינת במסמכים לראשונה, התברר כי בהנחיית בא-כוח הנאשם ועל-פי הוראת הסנגור הציבורי המחוזי, הנאשם ברח מאולם בית המשפט ללא כל הודעה.

לשאלתי היכן הנאשם, השיב בא-כוח הנאשם: **"בהתאם להוראה מפורשת של הסנגור המחוזי, הנאשם יצא לבדיקה רפואית וסגן הנשיא מעודכן בעניין זה. מדובר בפיקוח נפש".**

נחזור ונזכיר כי אין כל מסמך המצביע על כך שמדובר בדבר המתקרב בדרך כלשהי ל"פיקוח נפש". נקבע במפורש כי

הנאשם אינו משוחרר מהדין ואף לא מוכרת כל פרוצדורה שבה עורך דין פועל מאחורי גבו של שופט ו"מעדכן" שופט אחר (שכלל אינו דן בתיק, לא נתן כל החלטה לגביה והוא חסר סמכות להכריע בו) בדבר הנחיה של סיגור ציבורי.

בתגובה לכך **ביקשה באת-כוח המאשימה כי יינתן צו הבאה בעניין הנאשם**. אלו היו דבריה: **"למרות החלטת בית המשפט הנכבד, הנאשם עזב על דעתו את בית המשפט. נבקש הוצאת צו הבאה"**. בקשה זו התקבלה בהחלטה השמינית שניתנה, כלהלן.

ההחלטה השמינית:

"למרות הוראה מפורשת שהנאשם ישהה באולם ולא יצא לכל סיבה שהיא, בא-כוח הנאשם הודיע עכשיו כי בניגוד להחלטת בית המשפט הנאשם עזב את אולם בית המשפט.

ניתן בזה צו הבאה לפי והנאשם ייעצר ויוכל להשתחרר אם יפקיד ₪ 5,000 להבטחת התייצבותו".

22. למרות הסכמת בא-כוח הנאשם לשמיעת עד שלא בנוכחות הנאשם, ראיתי לנכון לשחרר את העד היחיד שהתייצב ולפסוק לו את הוצאותיו. לאחר הפסקה קצרה, נשמעו דברי הפתיחה של המאשימה ולאחר מכן נדונו מספר עניינים דיוניים הנוגעים לשמיעת הראיות ולטענות שונות שהעלה בא-כוח הנאשם וכן נשמעו טענות הצדדים בעניין שאלת חיוב הנאשם בתשלום הוצאות בשל כך שגרם לביטול יום דיונים, לרבות לתשלום הוצאות העד, תשלום לחברת ההקלטה ולתשלום למתורגמן שהוזמן. בעניין זה ניתנה **ההחלטה התשיעית**. במסגרתה נקבע בין השאר, כי אף אין מקום לטענות המקדמיות שרק עתה ביקש בא-כוח הנאשם להעלות.

דין והחלטה

23. אין מחלוקת על כך ששלושת המסמכים אשר כמתואר לעיל, הוגשו רק בשלבים במהלך הדיון ולא בתחילתו, לא הוגשו קודם לדיון, וכי אף לא נמסרה כל הודעה בעניינם קודם לדיון, בין לבית המשפט ובין לבאת-כוח המאשימה. אף אין מחלוקת על כך שלמרות הקשר הרצוף שהתנהל בין בא-כוח הנאשם לבאת-כוח המאשימה יום קודם לדיון, בא-כוח הנאשם לא אמר לבאת-כוח המאשימה דבר וחצי דבר בקשר לאותם מסמכים, בקשר לעניינים רפואיים כלשהם הקשורים בנאשם, בקשר לבדיקות אשר לכאורה, נקבעו לו או כל דבר אחר הקשור בכך.

24. בלי להיכנס אל פרטי ענייניו הרפואיים של הנאשם להלן נעמוד בתמצית על תוכנם של שלושת המסמכים שבא-כוח הנאשם הגיש רק בשלב מאוחר של הדיון, כמתואר לעיל.

1/ - סיכום ביקור רפואי במרפאת קופת חולים (מכון סוכרת) מיום 28.11.2022 - שלושה ימים קודם לדיון:
בעמוד הראשון ישנה רשימה ארוכה של דברים שאמר הנאשם ב"סיבת הביקור" וכן נאמר, כי לדבריו, שבועיים קודם לכן

"הופנה למיון", כי עשה בדיקות דם שונות ולדבריו, אף הופנה לעריכת בדיקת "אקו לב". נכתבו שני פרטים ב"דיווח על בעיות פעילות", פורטו "אבחנות" ובכלל זה סוכרת וכן פורטו תרופות. **אין כל אמירה בדבר מצב דחוף או צורך בבדיקה דחופה כלשהי.**

2/ - מסמך מקופת חולים מיום 17.11.2022 - שבועיים לפני הדין: במסמך כתוב כי "הבדיקה הדרושה - אקו לב". בתלונות החולה נכתב: "סובל מסכרת, מקבל... ללא שיפור... לפני 4 שנים היה ניסיון טיפול אינסולין, אבל הפסיק על דעת עצמו". כמו כן מופיעות האבחנות. **בכתב יד נוספה המילה "דחוף".** לא ברור מי כתב זאת.

3/ - מסמך מיום 1.12.2022 - בוקר הדין: המסמך הוגש חתוך. נכתב כי הנאשם יוזמן ל"בדיקות אקו - מבוצע ע"י טרכנאי" **ביום 1.12.2022 בשעה 10:45;** לבדיקת מאמץ ביום 5.1.2023 בשעה 10:30; ולביקור אצל הרופאה (החתומה על נ/1) ביום 16.1.2023 בשעה 9:00.

ובכן, להלן המסקנות העולות משלושת המסמכים: ראשית, לא ברור מי כתב את המילה "דחוף". למרות הערותיה של באת-כוח המאשימה בעניין, הנאשם מילא את פיו מים ולא אמר כי גורם מקצועי כלשהו כתב זאת. חזקה עליו שאילו גורם רפואי כתב זאת, היה טורח לציין זאת ולמחות על החשד שלפיו אולי ידו בכך. **שנית,** לא רק שהנאשם לא הראה כי מדובר בבדיקה דחופה, אלא אילו דובר בבדיקה דחופה, היא הייתה נעשית במשך השבועיים מאז ההפניה לבדיקה. בכל מקרה, אם דובר בבדיקה דחופה, לא ברור מדוע לא נעשתה במשך שבועיים שלמים או מדוע צריך היה לערוך את הבדיקה דווקא **ביום 1.12.2022, בחלוף שבועיים, ודווקא בשעת הדין.** אם לא דובר בבדיקה דחופה, אז על אחת כמה וכמה שלא היה נכון לשבש בעטיה את הדין, כפי שנעשה וכמתואר לעיל. **שלישית,** קשה להימנע מהרושם כי **הנאשם מקפיד לקבוע את בדיקותיו דווקא במועדים ובשעות שבהם נקבעו ישיבות ההוכחות.** כך עולה ממסמך נ/3 כשגם את בדיקת "אקו לב" קבע ליום 1.12.2022, למרות היעדר הצדקה נראית לעין לכך וגם את בדיקת המאמץ קבע ביום 5.1.2023, מועד נוסף שנקבע לשמיעת הוכחות. **רביעית,** על-פי מסמך נ/3, הביקור אצל הרופאה (החתומה על נ/1), נקבע ליום 16.1.2023, **בעוד חודש וחצי.** אילו דובר בעניין דחוף ואילו הבדיקה שבעטיה שובש הדין הייתה דחופה, חזקה שביקור הרופאה לא היה נקבע במועד כה רחוק.

כך או אחרת, לא היה כל מקום ולא הייתה כל הצדקה לאופן התנהלותם של הנאשם, של בא-כוחו ושל הסניגור המחוזי עו"ד שוב, אשר התערב בדיון כדי לאפשר את שיבושו בדרך של יציאת הנאשם במהלך דיון שנקבע לשמיעת הוכחות לצורך בדיקה, תוך טענה חסרת בסיס, כאילו מדובר בבדיקה דחופה. כל זאת בעוד **הנאשם עצמו הוא זה שהוכיח באמצעות שלל ראיות ובאופן מובהק, כי הבדיקה לא הייתה דחופה, כי בוודאי לא דובר ב"פיקוח נפש";** כי אילו הייתה דחופה, הייתה נעשית במהלך השבועיים שקדמו למועד הדין; כי לא הייתה כל הצדקה לכך שהנאשם קבע את עריכת הבדיקה דווקא בשעות הדין ביום הדין (ולא במועד אחר או בשעה אחרת); כי הנאשם קובע בדיקות במועדים ובשעות שבהם נקבעו ישיבות ההוכחות; אפילו דובר בבדיקה דחופה, הנאשם לא הביא כל מסמך או כל ראיה המצביעים על דחיפות כלשהי, לא הודיע על כך קודם לדיון ואף **טרח להסתיר זאת באופן מכוון מבאת-כוח המאשימה ומבית המשפט עד תחילת הדין.** כל זאת בעוד שבא-כוח הנאשם היה בקשר רצוף עם באת-כוח המאשימה במהלך היום שקדם לדיון.

25. לנוכח כל האמור, נקבע בזה כלהלן.

א. כמוסבר לעיל, באמצעות המסמכים שהגישו באיחור, סתרו הנאשם ובא-כוחו את טענתם בדבר דחיפות כלשהי בצורך בעריכת הבדיקה. הם אף הוכיחו בעצמם ובאופן מובהק כי לא היה כל יסוד לטענתם בדבר הצורך בעריכתה בשעה שבה אמורות היו להישמע הוכחות. כך גם לא הסבירו מדוע הסתירו את קיומם של המסמכים עד שלב מאוחר במהלך הדיון. מעת שהנאשם ובא-כוחו עשו את מלאכתה של המאשימה וסתרו בעצמם את טענותיהם, ממילא אין עוד צורך להידרש אל טענותיה של המאשימה. בא-כוח הנאשם אף לא הראה כי עילת פסלות ומעבר לאמירה ריקה בדבר "חשש למשוא פנים", אשר לא נתמכה בדבר, לא הראה על שום מה עמידת בית המשפט על קיום דיון שנקבע זה מכבר, הוא בגדר חשש כאמור. כל זאת בעוד בא-כוח הנאשם לא הראה כי ישנה סיבת אמת הנתמכת בעובדות אמת אשר הצדיקה להימנע משמיעת הדיון. בקשת הפסלות נדחת.

ב. לנוכח האמור בהחלטה זו, מוצע כי המאשימה תבחן אם אין מקום להעברת העניין שנדון בהחלטה זו לחקירת המשטרה בעניין חשד בדבר ניסיון הנאשם לשבש את מהלכי המשפט. מכל מקום, איני נוקטת עמדה בעניין.

ג. בהתאם לתקנה 21 בתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לנוכח בזבוז יום דיונים ללא כל הצדקה, כפי שפורט בהחלטה זו ובכלל זה הצורך בתשלום הוצאות העד שהתייצב, הוצאות חברת ההקלטה והוצאות המתורגמנית ולאחר שנשמעו טענות הצדדים בעניין, הנאשם יישא בתשלום הוצאות לאוצר המדינה בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו תוך עשרה ימים.

ד. אין שינוי במועדי הדיונים. על הנאשם להתייצב לכל הדיונים שנקבעו.

ה. המזכירות תמציא את ההחלטה אל באי כוח הצדדים. כמו כן תעביר עותק מההחלטה אל הסניגורית הציבורית הארצית, עו"ד ענת מיסד-כנען.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשפ"ג, 2 בדצמבר 2022, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת